

RÉCZEI LÁSZLÓ, DR.

1906. június 15. Kolozsvár – 1997. február 16. Budapest

AZ IGAZSÁGÜGY TERÜLETÉN BETÖLTÖTT POZÍCIÓI

IM	miniszteri tanácsos	1944. december–1945. január
IM Törvényelőkészítő Osztály	osztályvezető	1945. január 25.–1945. március
IM Nemzetközi Jogi Osztály	osztályvezető	1945. március–1945
IM	miniszter első helyettese	1957–1960

ÉLETÚTJA

Koch László néven, kiskereskedő családban született. A jogi egyetemet 1933-ban végezte el, bírói és ügyvédi vizsgát tett. Előbb mint ügyvédjelölt, majd mint ügyvédi irodavezető dolgozott, elsősorban kereskedelmi területen. 1939-ben lépett be a Szociáldemokrata Pártba (SZDP), 1948-ban a pártegyesítéssel került át a Magyar Dolgozók Pártjába (MDP).

A második világháború alatt többször behívták munkaszolgálatra, ahonnan 1944-ben megszökött és Miskolcon hamis papírokkal bujkált. Családját deportálták Auschwitzba. Kapcsolatot ápolt Valentiny Ágostonnal, így neki köszönhetően került 1944 decemberében az Igazságügyminisztérium állományába miniszteri tanácsosi rangban. Itt 1945 január 25-től először a Törvényelőkészítő Osztályt, 1945 márciusától 1945 őszéig pedig a Nemzetközi Jogi Osztályt vezette. Részt vett az első, 81/1945. M. E. számú népbírói rendelet megalkotásában. Innen a Tájékoztatásügyi Minisztérium Elnöki Főosztályának főosztályvezetői pozíciójába került, később a miniszter adminisztratív és politikai helyettesi tisztségét is ellátta. A béketárgyalások idején propaganda megbízatással Párizsban volt kiküldötként. 1948 márciusától a Kereskedelem- és Szövetkezeti Minisztérium Elnöki Főosztályát vezette, majd a Külkereskedelmi Minisztérium főosztályvezetője lett. 1953–1957 között a Budapesti Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán, illetve a Közgazdaságtudományi Egyetemen tanított nemzetközi magánjogot és vezette az egyetem jogi, majd nemzetközi jogi tanszékét. Ebben az időszakban szerezte meg kandidátusát a jogtudományokból.

1956 augusztusában részt vett az International Law Association dubrovniki konferenciáján, ahol a légi jogi bizottságba is beválasztották. 1956 őszén a kormány megbízásából részt vett New Yorkban az atomenergia békés felhasználása tárgyában készült

nemzetközi egyezmény kidolgozásában. Az 1956-os forradalom és szabadságharc alatt New Yorkban tartózkodott, november 1-jén először Prágába utazott, majd onnan november 3-án tért vissza Magyarországra. 1957 januárjában részt vett a Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége titkársági ülésén Berlinben, ahol a magyar ügygel és a szovjet beavatkozás kérdésével foglalkozott, védte a Kádár-kormány és a Szovjetunió érdekeit. 1957 áprilisában egyetemi tanárrá nevezték ki, 1957 őszén a magyar kormány képviselőjeként vett részt a Vörös kereszt Újdelhiben rendezett konferenciáján. 1957 utolsó hónapjaiban – elődje, Kovács Kálmán felmentése: 1957. november 8. – az igazságügyminiszter első helyettesévé nevezték ki. A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának (MSZMP KB) Politikai Bizottsága egyszer már október 9-én is napirendre tűzte az ügyét, de ekkor még nem hoztak döntést – Marosán Györgyöt bízták meg, hogy dr. Nezvál Ferencsel egyeztessen. Dr. Réczei kinevezéséről az *Igazságügyi Közlöny* 1958. január 15-én számolt be. 1959-ben az új Polgári Törvénykönyv elkészítése terén kifejtett munkássága elismerésül a Munka Érdemrenddel tüntették ki. Miniszterhelyettesi tisztségét 1959 végéig töltötte be, novemberben külügyi megbízatására tett javaslatot a külügyminiszter és az MSZMP KB Külügyi Osztálya.

1960–1963 között nagykövetségként dolgozott Újdelhiben, de akkreditálták Burmába, Ceylonba, Kambodzsába és Nepálba is. Az MSZMP KB Politikai Bizottsága 1963. március 28-án hozzájárult megbízásának felmentéséhez és egyúttal a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem szervezendő Nemzetközi Intézetének vezetését kapta feladatul. Az MSZMP KB Politikai Bizottsága ezt követően 1963. július 1-jén járult hozzá új kinevezéséhez. A dokumentumon még mint meghatalmazott nagykövet szerepelt, az előterjesztést az MSZMP KB Külügyi Osztályának vezetője és a külügyminiszter jegyezte.

1970-ben ismét diplomáciai területen dolgozott, a brüsszeli nagykövetség vezetésével és a Magyar Népköztársaság Luxemburgi Nagyercegségben történő képviselőjeként bízták meg. A külképviseletet 1971 februárjától látta el. Nyugdíjazásáról 1974-ben, 68 éves korában, vele egyeztetve döntöttek. Budapesten, 1997. február 16-án hunyt el.

IGAZSÁGÜGYI PÁLYAFUTÁSA ALATT ELNYERT KITÜNTETÉSEI

Munka Érdemrend (1959)

FELHASZNÁLT FORRÁSOK ÉS IRODALOM

Levéltári források

MNL OL M-KS 276. f. 54. cs. 255. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/45. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/157. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/201. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/299. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/306. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/526. ő. e.
MNL OL M-KS 288. f. 5/630. ő. e.

Hivatalos Közlöny

Magyar Közlöny, 1945/3., 42. sz.

Ágazati közlöny

Igazságügyi Közlöny, 1958/1. sz.

Irodalom

Zinner Tibor: *A kádári megtorlás rendszere*. Hamvas Intézet, Budapest, 2011.

Zinner Tibor: *Megfogyva és megtörve. Évtizedek és tizedelések a jogászvilágban, 1918–1962*. M. Hiv. Közlönykiadó, Budapest, 2005.

Lexikon

Réczei László szócikk. (História adatbázis, www.tortenelmitar.hu): http://www.tortenelmitar.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=5654&catid=85%3Ar&Itemid=67&lang=hu (utolsó letöltés: 2016.01.22.)